

ZDENĚK KOUDELKA

Objevily se případy svévole zaměstnavatelů, kteří vyžadují očkování či testování. Toto právo však nemají. Zaměstnanec může odmítnout testování či očkování, které není nařízeno Ministerstvem zdravotnictví, ale jen zaměstnavatelem.

POVINNÉ TESTOVÁNÍ

Pandemický zákon umožňuje nařídit testování zaměstnanců Ministerstvu zdravotnictví formou mimořádného opatření. Nedává tuto pravomoc zaměstnavateli. Dnes je povinné testování stanoveno Ministerstvem zdravotnictví jen vůči zaměstnancům v sociálních a zdravotnických službách.

Testování je zdravotnický úkon, ke kterému nesmí zaměstnavatel zdravého zaměstnance nutit. Už vůbec jej nemůže nutit k tomu, aby se nechal testovat ve svém volném čase a za soukromé peníze zaměstnance. Odmítnutí nezákonného testování nesmí být zaměstnanci na škodu, není to důvod k výpovědi ani k snížení mzdy.

Zaměstnanec není povinen hlásit svému zaměstnanci, zda se podrobil dobrovolnému očkování. Je diskriminační, když zaměstnavatel vyžaduje testování jen po zaměstnancích neočkovaných. Pokud Ministerstvo zdravotnictví doporučuje třetí dávku vakcíny, jde o přiznání, že dvě dávky nestačí. Vakcína nechrání před onemocněním absolutně a i očkovaný může být přenašeč.

Zaměstnavatel, který tyto informace ignoruje, přiznává, že vynucování očkování testováním neočkovaných není motivováno zdravotnickými důvody. Je pak správné provést šetření, které by potvrdilo či vyloučilo možnost, že nařízení povinného testování pro neočkované zaměstnance zaměstnavatelem je důsledkem možné korupce ze strany osob majících podíl na zisku z prodeje vakcín.

POVINNÉ OČKOVÁNÍ

Povinné očkování může být nařízené jen právním předpisem. Nemůže být nařízeno zaměstnavatelem. Určité očkování může zaměstnavatel vyžadovat např. při služební cestě do tropických zemí. Tyto cesty však musí být konány jen na základě předmětu výkonu práce, s kterým zaměstnanec souhlasil. Plošné nařízení očkování, které nesouvisí s výkonem práce, je nemožné. Stát nese odpovědnost jen za škodu způsobenou povinným očkováním. Zaměstnanec není povinen se podrobit dobrovolnému očkování.

Pokud chce vyhovět zaměstnavateli, je správné, když tak udělá pouze, pokud mu zaměstnavatel potvrdí, že mu nahradí veškerou škodu a ujmu způsobenou zaměstnavatelem vynucovaným očkováním. Protože tyto škody mohou být značné a fatální, je správné, aby kromě odpovědnosti zaměstnavatele přistoupili k této odpovědnosti i ředitel a členové statutárního orgánu s tím, že budou ručit svým osobním majetkem za způsobenou škodu. Pokud to odmítnou, bojí se následků odpovědnosti a je pak z jejich strany nucení k očkování nejen nezákonné, ale i v rozporu s dobrými mravy.